

Zalecamy i rozkazujemy wszystkim Komornikom (od którychby się tego domagano) aby niniejszy Wyrok wyeksekwowali, Prokuratorem aby tego dopilnowali, Komendantom i Urzędnikom siły zbrojnej, aby pomocy wojskowej dodali, gdy o to prawo wezwaniem będą.

(podp.) *Mąkowski.*

Placer Z: Pisarza.

Za zgodność niniejszego wyciągu
głównego z wyrokiem oryginalnym
świadczę

Placer

Za Pisarza Trybunału.

Część Nieurzędowa.

KRAKÓW.

(A.N.) Czytałem w Gazecie Krakowskiej pod No 180 obydwóch rzeźb wystawionych na widok publiczny krytyki, zastanowiło mnie mocno jak można sądzić o rzeczy jakiej bez zasadnie. — Krytkować Sztuki Piękne nie jest tak łatwo jak się komuś zdaje, trzeba się dobrze zastanowić nad niemi, wziąć pod ścisłą rozagę w czem są uchybienia a w czém są zalety zależne od prawideł raz przyjętych w Sztukach Pięknych. — Pomysł kompozycya, znajomość Antyków, wykończenie dokładne i czyste jeżeli są zachowane przez Artystę to przy małych uchybieniach każde dzieło warte pochwały; jak prędko Artysta pomija te zasady zasługuje na naganę. — Krytyk w Gazecie pod Nrem 180 nie odnosi się bynajmniej do zasad Sztuki, więc nie mówi do przekonania, nie może sobie rościć także dobrego skutku, P. Tatarkiewicz w swej robocie ma swoje zalety, ale ma też nie dodawania błędy z których trudno mu będzie wyłamać się. Ma także P. Szymser duże uchybienia ale ma też widoczne i wielkie zalety, które cechują jego robotę; te roboty powinny być sądzane przez prawdziwych znawców zdaniami opartymi na nauce i zdaniami trafnymi (co w swym czasie i miejscu nastąpi) nie zaś przez osoby które opierają swe zdanie tylko na gładkim i czczym wysłowieniu, które zarazem wydają wyrok tak spieszenie,

z przesadą osobistą, a co większa z wielkiem uniesieniem i ekklamacyą jak się dają czytać w Gazecie rzeczoney.

WIADOMOŚCI Z DAWNIEJSZYCH POCZT.

F R A N C Y A

Paryż 29 Czerwca.

Monitor zawiera dziś artykuł o objęciu posady prefekta Paryża przez P. Rambuteau, który kończy temi słowy: »Polityczne mniemania odwróciły na jakiś czas uwagę na urzędników municypalnych. — Szczęśliwsze okoliczności pozwalają teraz poświęcić interessoim materyalnemu sprężyste działanie, z czego każdy rokuje sobie szczęśliwą przyszłość. Czynność nowego prefekta, jego łatwość w pracy, jego znajomość miejscowości są nam rękojmią, iż powołania swego godnie dopełni.»

Minister woyny postanowił w skutek ograniczenia jego budżetu, rozpuścić dwa pulki żandarmeryi. Już od kilku dni przedłożył w tej mierze królowi do podpisu, wyjść mające rozporządzenie. Rozpisują także w ministerstwie woyny insrukcyje do jeneralnych inspekcji woyska, które niezwłocznie nastąpić mają. — Jeneralni inspektorowie wyłącznie się zatrudniać mają rozpuszczaniem na urlopy, czwartych batalionów każdego pulku, które tworzyć mają potem woysko odwodowe.

Zniwa żytnie w okolicach Paryża już w połowie lipca rozpoczęte będą, plon okazuje się bardzo obfity, lecz jeszcze obfitszego spodziewają się zbioru wina.

Zapewniają znowu, że nie marszałek Clauzel, lecz jeneral Gwileminot mianowany został gubernatorem Algieru. Ministerium uznało, iż wypada koniecznie zarząd nowej osady powierzyć wojskowemu naczelnikowi. Jednakowoż dowodzi niepewności postanowienia ministerium ta okoliczność, że się obawiano powierzyć władzę jednemu. Dla tego jeneral Guileminot będzie tylko prezydentem rady z pięciu członków złożoney, do której mają wezwać 2 parów i 2 deputowanych.

Mówią, że nasz rząd zawarł układ z władzami hiszpańskimi, dla załatwienia spraw i kontrowersyi względem pastwisk nadgranicznych, które od tylu lat były powodem krwawych sporów.